

end Motorkøretøjer forvoldte Ulykker, men et saadant Erfaringsgrundlag vil i al Fald først foreligge, naar den fra 1. Januar 1930 paabegyndte Statistik over Færdselsuheld første Gang er bearbejdet. Man stiller derfor ikke noget Forslag om saadan tvungen Ansvarsforsikring.

Til § 25.

Paragraffen svarer til F. L. § 17. Med Hensyn til Lygtetændingstiden henvises til § 1, Stk. 5, med Bemærkninger. — Man har tilføjet, at Lygten skal være anbragt foran paa Cyklen, og at Lyset skal være synligt paa Afstand saavel forfra som fra Siderne.

Til § 26.

Ved Behandlingen af Forslaget til F. L. af 1923 var der stærkt delte Meninger om Betimeligheden af Bestemmelsen om »Katteøje« paa Cykler. Paabudet om »Katteøje«, der i Henhold til Justitsministeriets Bekendtgørelser Nr. 287 af 28. November 1924 og Nr. 35 af 17. Februar 1925 indførtes som gældende fra den 1. Maj 1925, har imidlertid utvivlsomt virket heldigt til Fremme af Færdselssikkerheden, og der kan næppe være Tale om at ophæve det. Reglen bør da efter Udvalgets Mening optages i selve Loven, saaledes at der ikke kræves nogen særlig Bestemmelse af Justitsministeren til dens Gennemførelse.

Medens F. L. § 18 kun kræver, at Cykler i Tiden fra $\frac{3}{4}$ Time efter Solnedgang til $\frac{3}{4}$ Time før Solopgang skal være forsynet med »Katteøje«, foreslaar Udvalget blot fastsat, at Cykler skal være forsynet med »Katteøje«, hvilket vil sige, at »Katteøjet« ogsaa ved Kørsel om Dagen skal være anbragt paa Cyklen. Dette er nødvendigt af Hensyn til Kontrollen — jfr. som en Parallel Bestemmelse i Motorlovens § 8, hvorefter Motorkøretøjers Lygter skal holdes tændt i den ovennævnte Tid, men Lygterne altid skal findes paa Motorkøretøjet, saaledes navnlig ogsaa ved dets Fremstilling for den motorsagkyndige. Det er da ogsaa kun en ganske uvæsentlig Byrde, der herved paalægges Cyklisterne, idet »Katteøjet« jo er fastsiddende paa Cyklen og efterhaanden maa siges at høre med til Standardudstyret paa enhver Cykle og iøvrigt er meget billigt. — Samtidig har man udeladt Bestemmelsen om, at Cykler i Stedet for »Katteøje« kan føre en Lygte, der viser rødt Lys bag ud. Disse Lygter, der iøvrigt er sjældne, er ikke paalidelige. Da yderligere »Katteøjet« er langt billigere i Anskaffelse og Brug, finder man ingen Betænkelighed ved at paabyde »Katteøjet«s Benyttelse paa enhver Cykle. Den, der ønsker yderligere for sin egen Skyld at have en rød Baglygte paa Cyklen, har selvfølgelig Lov dertil.

De foreslaaede Bestemmelser om »Katteøjet«s Anbringelse tilsigter, at »Katteøjet« kan virke fuldt ud efter sit Formaal.

F. L. § 18, 2. Stk., er udeladt som overflødig.

Til § 27.

F. L. af 1923 har om Husdyr kun Bestemmelsen i § 5, 1. Stk., sidste Punktum. I samtlige Politivedtægter findes derimod Bestemmelser om Førings af Husdyr; disse Bestemmelser er yderst forskellige, varierende fra en enkelt Bestemmelse om, at de paa Gader og Veje skal være undergivet tilbørligt Tilsyn, til stærkt detaillerede Regler om Førings af de forskellige Arter af Husdyr.

Udvalget har ment, at der i Loven bør gives visse almindelige Regler om Husdyrs Færden paa Gader og Veje.

Stk. 1 svarer til F. L. § 5, 1. Stk., sidste Punktum.

De i Stk. 2 og 3 foreslaaede Bestemmelser gaar formentlig ikke ud over, hvad der uden væsentlig Ulempe for Landbruget kan gennemføres. I Lov om Mark- og Vejfred Nr. 53 af 25. Marts 1872 § 11 findes iøvrigt Bestemmelse om, at løsgaaende Dyr paa Vejene kan optages, men der er formentlig Grund til, at Forholdet tillige skal kunne straffes efter